

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКСПЕРТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

д) сліди від удару ствола при пострілі в притул (штанцмарка);

е) сліди мастила каналу ствола. Такі сліди виникають навколо вхідного отвору у вигляді дрібноточкових бризок маслянистої речовини. Залишаються при стрільбі з вчищеного і змащеного каналу ствола зброї.

Про вогнепальний характер пошкодження можна судити на підставі комплексу ознак у слідах, а не за однією з них. Дані ознаки виявляються в ході проведення огляду місця події та наступного експертного дослідження вилучених об'єктів [2, с.139-142].

Аналізуючи вищесказане, можна зробити висновок про те, що вивчення та ретельне дослідження слідів вогнепальної зброї, а також механізму їх утворення, дає змогу розв'язати багато питань ідентифікаційного, діагностичного та ситуаційного характеру.

Список використаних джерел:

1. Шеремет А. П. Криміналістика : навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів 2-ге вид. К. : «Центр учбової літератури», 2009. 472 с.
2. Криміналістика : підручник / В. В. Пясковський, Ю. М. Чорноус, А. В. Іщенко та ін. Київ: ЦУЛ, 2015. 544с.

Харламова Яна Юріївна,
курсант факультету економіко-
правової безпеки

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Бідняк Ганна Сергіївна,
кандидат юридичних наук, доцент,
старший викладач кафедри
криміналістики, судової медицини
та психіатрії Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ОКРЕМІ АСПЕКТИ КЛАСИФІКАЦІЇ ТРАСОЛОГІЧНИХ СЛІДІВ

Сліди є невід'ємною частиною нашого життя. Вони супроводжують будь-які зміни, що відбуваються в матеріальному світі. Вивчення слідів є предметом дослідження багатьох вчених, які знаються не лише в області криміналістики, а і в кримінально-процесуальних дослідженнях. Їм присвячений великий розділ, який називається трасологією.

Трасологія один із розділів криміналістики, в якому вивчаються теоретичні основи розслідування, закономірності виникнення слідів, що відображають механізм злочину; розробляють рекомендації щодо застосування методів і засобів виявлення слідів, їх фіксації, вилучення і аналізу з метою встановлення обставин, що мають суттєве значення для розкриття, розслідування та попередження злочинів [1]. Предметом вивчення трасології є матеріальні сліди. На сьогодні криміналістика не визначає єдиної класифікації слідів. Тому спочатку розглянемо загальну характеристику слідів.

Загальноприйнятим вважається класифікація слідів за матеріальним станом на: сліди-предмети; сліди-речовини; сліди-відображення.

За розміром всі сліди поділяються на макро- і мікросліди.

Окремої уваги вимагають сліди-відображення, які класифікуються на різних підставах:

- за видом енергії впливу: механічні, хімічні, термічні, фотохімічні.
- за джерелом походження виділяють сліди людини, знарядь і інструментів, транспортних засобів і тварин.
- за ступенем сприйняття: видимі, маловидимі, не видимі.
- за ступенем деформації: об'ємні і поверхневі.
- за ступенем переходу частини одного об'єкта на інший (нашарування та відшарування).
- за напрямком впливу двох об'єктів один на другий розділяють на: динамічні та статичні.
- за зоною відображення на слідосприймаючій поверхні (локальні та периферичні) [2].

Тобто, якщо слід пальця руки, виявлений на місці правопорушення, буде описаний як динамічний, то буде зрозуміло, що в ньому не відображені приватні ознаки папілярного візерунка. Якщо ми вказуємо, що він об'ємний, то буде зрозуміло, що він утворений в результаті деформації поверхні і т.д. Тому особі, що складає протокол, потрібно максимально повно використовувати цю класифікацію при описі слідів.

Таким чином, класифікація слідів має не стільки теоретичне, скільки практичне значення. Кожен слід, знайдений на місці події, підлягає обов'язковому опису в протоколі з використанням вищенаведених класифікацій. Один і той же слід може характеризуватись за кожним з видів слідів, і чим повніше він описаний, тим більше інформації отримає особа, що вивчає даний протокол.

Список використаних джерел:

1. Майлис Н. П. Судебная трасология: учебник [для студентов юрид. вузов] / Н. П. Майлис. – М. : Изд-во «Экзамен», 2003. – 272 с.
2. Шиканов В. И. Микроследы: понятие, криминалистическое значение, процессуальный статус / В. И. Шиканов // Проблемы Советского государства и права. – Иркутск, 1974. – Вып. 7. – С. 97-103.

3. Кустанович С. Д. Судебно-медицинская трасология / С. Д. Кустанович. – М. : Медицина, 1975. – 168 с.

Хованова Діана Олексіївна,
курсант 3-го курсу факультету
економіко-правової безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Єфімов Микола Миколайович,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри криміналістики,
судової медицини та психіатрії
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ІНОЗЕМЦІВ, ЯКІ ПІДОЗРЮЮТЬСЯ У ВЧИНЕННІ ШАХРАЙСТВА

Допит, як окрема слідча (розшукова) дія займає особливе місце на стадії досудового розслідування шахрайств вчинених іноземцями на території України. Це зумовлено тим, що за результатами її проведення можливо виявити всі можливі обставини вчинення кримінального правопорушення. Але, зазначимо, що досягнення мети одержання доказової інформації, можливе за умови постійного вдосконалення майстерності, професіоналізму та обізнаності особи, яка проводить допит. Тому у цій роботі ми приділили увагу тактичному прийому – постановці питань під час допиту іноземців, які підозрюються у вчиненні шахрайства.

Спочатку, ми окреслимо визначення поняття «допит». Так, Р.С. Белкін визначав допит як процесуальну дію, що полягає в отриманні показань (інформації) про подію, яка стала предметом кримінального судочинства, осіб, які проходять у справі, причини й умови, що сприяли вчиненню й приховуванню злочину [1]. В свою чергу, М.І. Порубов визначає допит як серію логічно пов'язаних між собою запитань, що ставляться слідчим у певній послідовності: хронологічній, логічній, тактичній, зворотній, психологічній [2].

Зазначимо, що Салтевський М. В. першою слідчою дією у справах про шахрайства визначав допит потерпілого [3]. При цьому вчений акцентує увагу на необхідність застосування тактичного прийому – постановка запитань, зокрема до них відносяться наступні: де, через кого, при яких обставинах потерпілий познайомився зі злочинцем, яку мету при